

Історія села Бриків

Неподалік шосейної дороги, що з'єднує нас із столицею України Київ та прикордонною столицею Чоп, розкинулось село Бриків. Це центр Бриківської сільської ради, розташоване за 12 км. від районного, за 60 км від обласного центру та за 35 км від залізничної станції Новоград-Волинський.

Від старожилів відомо, що колись тут був ліс, болото і вигін, де пасли коні та худобу з Корецького монастиря. Тому що земля ця належала корецьким монашкам. Цю місце-

Після скасування кріпосного права в селі налічувалось уже 40 хат, була кузня, вітряк, гребля, млин.

У жовтні 1917 року було розгромлено масток помі-

20 років панська Польща господарювала в нашому селі.

А 17 вересня 1939 року було вигнано поляків з нашої території.

Мирну праць жителів Брикова перервав віроломний напад фашистської Німеччини на нашу Батьківщину. Восени 1941 року окупанти заволоділи і нашим се-

лом. Вони щоденно виганяли населення на роботу ремонтувати шосейну

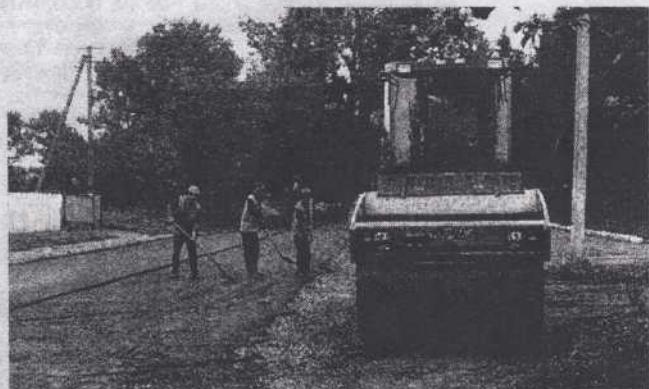
головою колективного господарства було обрано Ярчука Ілліча Федотовича, місцевого жителя.

Ось так трудящі села приступили до відбудови свого села.

Якщо дещо повернутись назад, то у 1924 році було побудовано Бриківську початкову школу, а у 1950 роках контору господарства, сільську раду, медпункт, клуб та хату читальню. Другим головою колгоспу в нашему селі став Новак Микола Федорович.

У 1962 році Бриків було приєднано до Черниці і став колгосп називатись ім. Кузнецова.

Першим головою сільської ради обрали бриківчани Оксенюка Петра Антоновича.

вість називали ще вибрики і мабуть від того і пішла назва Бриків.

На території села у 1880 році був знайдений скарб із 340 римських монет.

щика, а 12 січня 1918 року проголошена Радянська влада.

У серпні 1919-го радянське будівництво зірвали польські інтервенти. І так

дорогу.

Забирали у населення худобу для німецької армії, здавали поставки тощо.

У 1945 році воїнами радянської армії село було звільнено.

В 1947 році в селі створили колгосп під назвою РСЧА (робочо-селянської Червоної Армії). Першим

Останнім часом в селі побудована церква, прогладений асфальт, функціонував сучасний будинок культури тощо. Чимало бриківчан взяли свої пай і самостійно господарюють на своїй землі. Інші працюють у тамтешньому господарстві "Селянське".

В. СВИРИДЮК,
А. ПАВЛОВСЬКИЙ